

MERAM

Kültür – Sanat - Edebiyat

Meleknur OĞUL YAPRAK

Ben bir ağacın dalının en ucundaki yaprak. İlkbaharda havalar ısınınca yeşerdim. Güneşin ısı ve ışığıyla büyüdüm. Yaz gelince terledim. Bazen arkadaşlarımla birlikte bir kuşa bazen de bir insana gölge oldum. Benim bir de evim var: kavak ağacı. Çok büyük ve geniş. Ama bazı insanlar benim evimin gövdesine baş harflerini kazıdılar. O zaman evim yaralandı. Benim canım da çok acıdı. Sonbahar gelince sararıp solmaya başladım. Bir gün rüzgar esti. İçim titredi, çok üşüdüm. O rüzgar beni dalımdan kopardı, beni uçurdu ve bir parka düştüm. Bu parkın her yerinde ağaçlar vardı. Çok güzellerdi. Gövdelerine baktım. Hiç kazanmış harf göremedim. Öğrendim ki onların sahibi varmış. Bir de çok genç ağaçlardı. 'Benim evim de mi bir zamanlar böyle gençti?' Tam ben bu soruyu düşünürken çok sert bir rüzgar esti. Bu rüzgar da beni uçurdu ve akan bir nehre düştüm. Bir yarım nehrin üstündeki küçük dalgalara batmışken diğer yarım etrafımdaki güzellikleri seyrediyordu. Nerde duracağımı bilmeden kendimi göçen kuşlara, nehrin kenarında piknik yapan insanlara, top oynayan çocuklara, son bir gayretle yuvalarına yiyecek taşıyan karıncalara, nehrin kenarında öten kurbağalara kaptırdım. Gördüğüm güzel şeyler bana bir an dalından kopmuş ve son nefesini vermek üzere olan bir yaprak olduğumu unutturdu. Nehrin üzerindeki bir dala çarpıp canım yanınca kim olduğumu, nerde olduğumu hatırladım. Bir süre orada soluklandım. Sonra orada dolaşan bir çocuk gördüm. Hem bana doğru yaklaşıyor hem de dikkatli bir şekilde bana bakıyordu. Beni eline aldı. Peçeteyle kuruladı. Avucunda tir tir titriyordum. Beni evine götürüp bir kitabın arasına koydu. Isındım. Şu kitabın kokusu beni benden aldı. Burası 'evim' kokuyordu. Çok mutluydum. Kurusam da artık evimde, ait olduğum yerdeydim.

Sona KOÇAK OKULUM

Bugün okula gelirken ara tatilde özlediğim arkadaşlarımı ve öğretmenimi göreceğim için çok heyecanlıydım. Yol boyu onlarla olan anılarımı düşündüm: Nasıl parkta oynadığımızı, nasıl kar topu oynadığımızı, sınıfta birlikte eğlendiğimiz anları, ders esnasında öğretmenimizi nasıl dinlediğimizi, oyun oynarken düşmemizi, birbirimize küstüğümüz anları... Hepsi benim için çok kıymetli. Bunu okuldan uzak kalınca anladım. Okula vardığımda bütün arkadaşlarım ve öğretmenlerim oradaydı. Sonunda kavuştuk. Birbirimizin yüzünü göremesek de birbirimize sarılıp hasret gideremesek de gözlerimizden anlıyorduk. Hepimizde bir heyecan, herkeste bir neşe... Sanki bugün 23 Nisandı. Sanki bugün okuma bayramımızdı. Sanki bugün karne günüydü. Sanki bugün sınıfça fotoğraf çekilip albümümüzün olduğu gündü. Ya da hepsiydi.

Züleyha TANYERİ ARKADAŞIM

Ben arkadaşımı çok severim.
Hep onun yanına giderim.
O üzülünce üzülürüm.
O mutlu olunca mutlu olurum.
O gülerse ben de gülerim.
O ağlarsa ben de ağlarım.
Hep onun yanıdayım.

Ecrin ÜNAL PAZARTESİ

Eskiden hiç sevmezdim seni,
Ama her şey değişti.
Sen okulumu açtın,
Canlı derslerden kurtardın beni.
Hoş geldin Pazartesi.

Artık Pazar akşamları
Erkenden yatıyorum.
Akşamdan hazır ediyorum çantamı.
Heyecanla bekliyorum seni.
Uğurlu geldin Pazartesi.

Okulumu, sınıfımı,
Arkadaşlarımı, öğretmenlerimi,
Ne çok özlemiştim onları.
Sana çok şey borçluyum.
Uğurlu geldin Pazartesi.

Melisa Tuana PAMUK KÜÇÜK SERÇE

Seni ilk nerde buldum biliyor musun?
Yaralıydın.
Çöpün kenarında,
Bekliyordun sessizce.
Esen rüzgarın soğuşunda,
Tir tir titriyordun.
Seni hemen evime götürdüm.
Yaralarını iyileştirdim,
Uçmayı öğrettim sana.
Şimdi gökyüzüne kanat çırpabilirsin.
Artık sana küçük diyemem ki
Büyüdüñ.
Özgürlüğüne kavuşabilirsin.

Semih DOĞRU KİTAPLAR

Ruhun kaynağı:
Eğlence, mutluluk ve bilgi.
Gerçek dost
Evrende bir hazine.
Aç bakalım kitabın sayfasını,
Bulursun her sorunun cevabını.
Sevgini ver onlara
Dostun olan kitaplara.
Kalbini açınca onlara
Hayal arkadaşları olurlar sana.

Ayşe DOLUNAY BESİNLERİN DÜNYASI

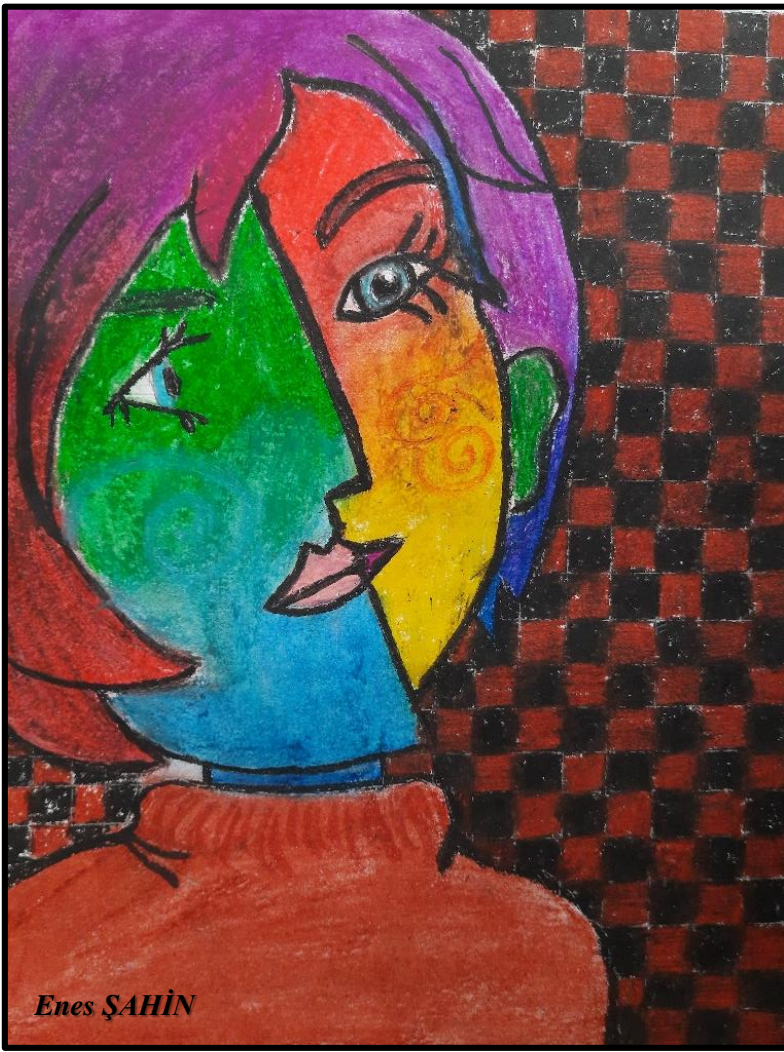
Bir varmış, bir yokmu. Bir manav varmış. Orda hangi meyveleri ararsan bulursun. En taze meyve ve sebzeler bu manavda bulunuyormuş. Vitamin ve mineral deposu gibi. Her derde deva sebze ve meyveler... Bir gün Mehmet Amca hasta kızına meyve ve sebze almak için bu manava gitmiş. Mehmet Amca'nın kızı evde oyun oynarken düşüp bacağını kırmış. Kızına dikkatsiz davrandığı için çok kızmış, aynı zamanda çok üzölmüş. Mehmet Amca manavdan aldığı meyve ve sebzelerden kızının iyileşmesi için bol bol yedirmiş. Kızının iyileşmesi için meyve ve sebzelerin dışında proteine de ihtiyacı varmış. Babası kızı için üzüm ile mısır da almış ve kızına bol bol yedirmiş. Elif'in bacağı zamanla düzelmiş. Elif artık dans bile edebiliyormuş. Babası kızının bu durumunu gördükçe çok mutlu olmuş. Elif babasının kendisini ne kadar çok sevdiğini bir kere daha anlamış ve içi huzurla dolmuş. Elif bacağı kırıldığında babasının kendisine kızdığını hatırlamış; fakat bunu onun iyiliğini düşündüğünden yaptığının farkına yeni varmıştı.. Elif başına gelen bu olaydan ders çıkarmış ve bundan sonra daha dikkatli davranmış. Meyve ve sebzelerin insan sağlığı için ne kadar önemli olduğunu, baba sevgisinin de meyve ve sebzeler gibi şifa dolu olduğunu kavramış.

Rabia ULU YAŞAM

Her gün farklı olaylar yaşarız. Hüzün ve mutluluk temel duygulardandır. Bu duygular bizi tamamlar. Eğer bu duygular olmazsa insan olduğumuzun farkına varamayız. Bazen çok hüzünlü olaylar yaşarız. Bu duygu yoğunluğu bazen depresyona kadar da gidebilir. Ama ne yaşarsak yaşayalım hayatımıza devam etmek zorundayız. Çünkü sorumluluklarımız vardır. Olumsuz duygular içerisindeyken bir karar vermemeliyiz. Geçici duygular ile hayatımızda kalıcı hasarlar bırakmamalıyız. Ağlamak, güçsüzlük değildir. Güçlü kalmaktan yorulduğun için gözlerin konuşur. Bir trenin asla geri gitmediği gibi sen de şimdiki zamanda geçmişe takılı kalmamalısın. Çünkü geçmişte yaşamıyoruz. Ne olursa olsun asla pes etme. Bazen ağlayacaksın. Geçmişe bakacaksın ama ileriye doğru adım atmaya devam edeceksin. Hayatın kanunu bu: 'Ne olursa olsun, ne yaşarsan yaşa gülümsemeye devam et.' Çünkü sana olumsuz duygular içinde olman yakışmıyor. GÜLÜMSE!

Nefise Dila BEKDAŞ SEYİT ONBAŞI'NA MEKTUP

Sevgili Seyit Onbaşı,
Seni hep kitaplardan tanıdım. Aslında sen kimdin? Senin hayat hikayeni öğrenmeyi çok istedim ve araştırdım da. Çanakkale Savaşı'nda 215 kg olan top mermisini kaldırmış bir kahramansın. Tam 9 yıl sonra köyüne gidebilmiş, eşini ve sekiz yaşındaki kızını görmüşsün. İlk önce evine girmemişsin. Çünkü sen evine dönmeyince eşinin evlenebileceğini düşünmüşsün. Ne kadar naif bir düşünce. Ama eşin seni beklemiş. Kızını 8 yıl sonra ilk defa görmüşsün. Çünkü o esnada bizim ülkemiz için savaşıyordun. Sen gerçek bir kahramansın. Kocaseyit köyü mezarlığına gidip senin mezarını ziyaret etmek ister ve sana sureler, dualar okumayı çok isterim. Sana, Mustafa Kemal Atatürk'e, Çanakkale'deki tüm şehitlere çok teşekkür ederim. Bu vatan kolay kazanılmadı kolay da kaybedilmeyecek. Sana söz veriyorum Seyit Onbaşım. Milletime, Türkiye'ye hayırlı bir evlat olacağım. Senin, Mustafa Kemal Atatürk'ün ve tüm şehitlerimizin mekanı cennet olsun. Canları pahasına bize bu cennet vatani bırakanları asla unutmayacağım ve unutturmayacağım.
Sevgi ve saygılarımla.

Samet YILDIZ KİTAPLAR

Bir bilsen kitapta olanı,
Aç bakalım kitabın sayfasını.
Bazen bir roman, bazen de bir masal
Hayal arkadaşı olur sana.

Kitap her zaman dostun olacak.
Sonsuza kadar dostun kalacak.
Kitaplar dikkatle, özenle okunmalı.
Okudum demek için okunmamalı.

Kitap okuma alışkanlığı
Küçük yaşlarda kazanılmalı.
Okuduğumuz bilgilerden faydalanılmalı.
Açıp kitabın içine bir bakmalı.

Betül Ebrar BODUR

BEN ASTRONOT OLMAK İSTİYORUM

Ben küçüklüğümden beri çevremdekilere hep şu soruları sorarım: ‘Ay, c harfi gibi midir yoksa yuvarlak mıdır? Güneş, kaloriferi hep 100 dereceye ayarlamış gibi çok mu sıcaktır?’ Kendi kendime de bu soruların cevabını ararım. Henüz bir cevap bulabilmiş değilim. Kafam bu konuda çok karışık. İnsanlar da bana sürekli büyüünce ne olacağımı soruyorlar. Bana göre bu soru çok saçma. Ben astronot olabilirim, doktor olabilirim, öğretmen olabilirim, kuaför olabilirim... Ama sanırım şimdi buldum. Ben astronot olmak istiyorum. Gökyüzündeki yıldızları, ayı ve bütün gezegenleri çok merak ediyorum. Hepsi bilyeye benziyormuş. Hiç görmedim. En çok da güneşi görmek istiyorum. Bir de yıldızları... Ama benim asıl merak ettiğim: ‘Acaba uzayda bilye var mı?’ Bence en önemli soru bu. Çünkü eğer bir gün uzaya gidersem orda sıkılmak istemiyorum.

Hazal BAKIR

SİHİRLİ TAŞ

Bir varmış bir yokmuş. Ayşe adında bir kız çocuğu varmış. En sevdiği arkadaşı Ece’ye sevgisini ifade eden bir hediye vermek istemiş. Düşünmüş taşınmış en sonunda ne hediye edeceğini bulmuş. Ona kendi elleriyle bir bileklik yapmış. Ama bilekliği tamamlayınca bileklikte bir şeylerin eksik olduğunu fark etmiş. Bilekliğe bir süs takması gerekiyormuş. Ama nasıl bir süs takacağını da kestirememiş. O yüzden çarşıya süs aramaya çıkmış. Çarşıda dolaşırken gözüne süs eşyalarının satıldığı güzel bir dükkan ilişmiş. İçeri girince çok parlak bir taş dikkatini çekmiş. Tam elini taşa uzatırken dükkan sahibi: ‘O sihirli bir taştır. Kim ondan bir şey isterse dileği gerçek olur. Ama sadece bir dilek hakkı var.’ demiş. Ayşe bunu duyunca sevinçten havalara uçmuş. Ayşe taşın pahalı olmasına aldırmadan parasını ödeyip koşar adım eve gitmiş. Taşı hemen yaptığı bilekliğe takmış. Ayşe dileğini dilemek istemiş ama dilek hakkının arkadaşına ait olduğunu düşünmüş. Ayşe heyecandan sabahı zor etmiş. Ertesi gün yaptığı bilekliği arkadaşına hediye edip bilekliğın özelliğini de anlatmış. Ece de bu kadar değerli bir hediye aldığı için çok mutlu olmuş ve dileğini oracıkta dileyivermiş: ‘Ömür boyu arkadaşım Ayşe’yle arkadaş kalmak.’ Gerçekten de Ece’nin dileği gerçek olmuş. Ölene kadar birbirlerini çok seven, iyi ve kötü anlarında hep birbirinin yanında olan iki arkadaş olarak yaşamışlar.

Ebrar ŞAHİN

ANNE KARNINDAN MESAJ

Annemi görmek için sabırsızlanıyorum. Daha dört ay var doğmama. Bir yanım dünyaya gitmek için sabırsızlanırken diğer yanım da tedirgin. Beni nelerin karşılayacağını bilmiyorum. Annem ve babam beni sevecekler mi? Dünyada buradaki kadar güvende ve rahat olacak mıyım? Karnım doycak mı? Bütün sesler annemin ve babamın sesi kadar güzel mi? Bunları düşünüyorum kendi kendime. Sonra da ‘Korkmana gerek yok. Annem ve babam seni her türlü kötülükten korur.’ diye kendimi teselli ediyorum. Dünyayı da çok merak ediyorum. Dışardan motor sesleri, araba sesleri duyuyorum. Dünyanın biraz gürültülü bir yer olduğunu düşünüyorum. Sonra kuş sesleri, müzik sesi duyuyorum. Bu sesler beni sakinleştiriyor. Bekle bekle sıkıldım artık. Çıkmak istiyorum ve tekme atıyorum annemin karnına. Sonra da pişman oluyorum. Acaba annemin canı acımış mıdır? Sonra aklıma birkaç soru takılıyor. Acaba adımları ne koyacaklar? Gözlerim ne renk olacak? Anneme mi yoksa babama mı benzeyeceğim? Bunları düşünürken uyuyakalıyorum. Uyandığında annemin doktorla konuşmasından sağlıklı bir bebek olacağımı duyuyorum. Günler aylar bu şekilde geçiyor. Artık iyice büyüdüğümde olduğum yerde sıkışıyor, çok fazla hareket edememeye başlıyorum. Arada annem bana beni nasıl merakla beklediğini, dünyanın nasıl bir yer olduğunu anlatıyor. Beni dört gözle ,merakla, bekleyenlerin olduğunu anlıyorum. Sonunda o büyük gün geliyor. Dünyaya gözlerimi açıyorum. İlk nefesimi alınca ciğerlerim yanıyor ve basıyorum çığlığı. Sonra gözlerimi açınca ilk annemi görüyorum. Nasıl güzel anlatamam size. Beni bağrına basan annem beni bir daha bırakmıyor.

İMTİYAZ SAHİBİ

Ufuk DOĞAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Fatma TEMİZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Kezban KEÇELİ

GÖRSEL DANIŞMAN

Tuğba GÜNEŞ

YAYIN KURULU

Kezban KEÇELİ

Tuğba GÜNEŞ

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK TOKİ İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Yukarı Çavundur Yolu Üzeri